

بدیع الله یزدانی

« باری علمای هر عصر بر اعراض قیام نمودند و نفوس ضعیفه به متابعت آن نفوس از دلیل و برهان چشم پوشیدند و به سبیل نیران توجّه کردند. همه ی عمر عالم فی الحقیقه قابل ذکر نیست تا چه رسد به این هیاکل که زندگانی ایشان به مثابه نسیمی است که از بابی داخل شود و از بابی خارج...»

جناب بدیع الله یزدانی فرزند رضاقلی اهل سنگسر از ایالت سمنان در سال 1291 شمسی در سنگسر در خانواده ای بزرگ که عموماً بهائی بودند پا به عرصه ی وجود گذاشت. تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در سنگسر گذرانید و در بیست سالگی بعد از آنکه پدر خود را از دست داد اجباراً سنگسر را به قصد طهران ترک نمود و به شغل کشاورزی و دامپروری در گنبد قابوس و ساوه و طالقان مشغول شد. در بیست و هفت سالگی با دختر جناب حسن صابریان که از خانواده ی اصیل و تازه تصدیق سمنان بودند ازدواج نمود. برادر همسر او جناب یدالله صابریان در انقلاب اسلامی ایران به جرم انتساب به دیانت بهائی به شهادت رسید. جناب بدیع الله یزدانی از آن ازدواج دارای هشت اولاد گردیدند (چهار پسر و چهار دختر). فرزند ارشد او آقای پرویز یزدانی در انقلاب اسلامی از سال 1358 تا 1366 به اتهام واهی صهیونیست بودن در زندان بود. در زمانی که مناطق مختلف طهران دارای محفل روحانی جداگانه بود ایشان عضو محفل روحانی بخش دوم امجدیه و عضو لجنه ی مهاجرت محلی بود. در دوره ی ولایت مقدّس حضرت ولیّ امرالله افتخار تشرّف به حضور مبارک را حاصل نمود. حضرت ولیّ امرالله برای ایشان آرزوی نیل به درجات معنوی و مادی فرمودند که به آن نائل گردید. پس از مراجعت از حضور مبارک در سال 1335 با عائله ی خود به منطقه ی شمیرانات (جماران) هجرت نمود و ده سال افتخار ریاست محفل مقدّس روحانی آن محل را دارا بود. بعد از صعود مبارک، در دو کنفرانس بین المللی کامپالا و فرانکفورت و کنگره ی بین المللی لندن، در سال 1342 شرکت نمود. در سال 1356 مجدّداً به زیارت اعتبار مقدّسه ی ارض اقدس شتافت و در کنفرانس نایروبی در آفریقا شرکت نمود. جناب بدیع الله یزدانی در سال های قبل از انقلاب ساختن یک ضلع از مدرسه

ی تابستانه در حدیقه الرحمن طهران و مخارج یک خانواده ی مهاجرتی به آمریکای جنوبی را تعهد نمود که هر دو را به انجام رساند. در تقدیم تبرّعات همیشه پیش قدم بود. در خدمات اداری امری، عضویت لجنه ی مهاجرت داخله و لجنه ی ملی مراجعه به اولیای امور را داشت. جناب بدیع الله یزدانی در تاریخ نوروز 1358 به دستور کمیته ی انقلاب اسلامی در طهران دستگیر شد و مدت چهار ماه که یک ماه آن را در زندان انفرادی به سر برد محبوس گشت. بارها محاکمه گردید که جریان یکی از محاکمات ایشان در روزنامه ی اطلاعات و مجله ی نیوزویک در آمریکا (بیست و چهارم مارچ 1980) در قسمت مذهب درج شد و به همین علت خبرنگار اطلاعات توسط اعضای حزب حجّتیّه به شدت مضروب گردید.

جناب بدیع الله یزدانی در تاریخ شانزدهم اردیبهشت ماه 1359 به جرم اعتقاد به دیانت بهائی و اّتهم واهی صهیونیست بودن و ارسال وجوه به ارض اقدس، در کمال استقامت و رضا و سرور به مرتبه ی عظیم شهادت فائز شد و در گلستان جاوید طهران که در آن زمان مصادره نشده بود با مشایعت عدّه ی کثیری از احبّبا و با اجرای مراسم بهائی در مقرّ دائمی خود قرار گرفت.

تلخیص و اقتباس از نوشته ی جناب هوشنگ یزدانی.

مأخذ: دارالانشای بیت العدل اعظم الهی.

پروازها و یادگارها، صفحه 20، تألیف ماه مهر گلستانه.

[www.Vaselan.org]